

Namaz hakkında

İbrahim Bey: “Sabah namazında uyanmak ve namazı zamanında kılmak için ne yapmalıyım?”

Sabah namazı süre itibariyle en az, şekil ve uygulama bakımından en kolay ve en rahat olan, aslında eğer mesele yalnız, bizi kötülöklere sürüklemesine rağmen nefsimizde bitse yine de hiçbir problem yaşanmaması gereken bir sabah ibadetidir. Bir abdest ve dört rek’atlık bir namaz. Hepsi, hepsi beş dakikalık bir ibadet! Yazık sana ey nefsim! Haşır uyanışına benzer her sabah uyanışında beş dakikalık bir ibadetle Rabbine dönmek sana neden zor geliyor? Neden tembelleşiyorsun? Neden rehavet basıyor? Kılmamakla ve rehavetle ne kazanıyorsun?

Ama yok; iş nefsimizde bitmiyor. Bu konuda nefsimiz de kukla; birisinden emir alıyor! Şeytan’dan... Yoksa sabahın o günahlardan uzak vaktinde, o temiz ve Allah’a yakın saatlerinde, o uyanış ve diriliş zamanında, kolayca da kılınabilecek bir uyanış ve diriliş namazı olan sabah namazı, her ne kadar kötülöklere emredici de olsa, nefse neden zor gelsin? Allah’ın kulu olduğunu idrak eden nefisler için bunun problem olmaktan çıkması lâzım!

Ama demek kazın ayağı öyle değil ki, bu iş şeytanın ağzına bakan nefse zor geliyor. Çünkü bu beş dakikalık ibadette Allah’ın öylesine rızası ve hoşnutluğu gizli ki, Allah’ın öylesine rahmeti ve mükâfatları gizli ki, şeytan bunu hissettikçe çıldırıyor! Nefsimizi de aldatıyor ve baştan çıkarıyor. Nefis zaten his ve duygularından dolayı yarını göremiyor, geleceğe akıl erdiremiyor, uzakları düşünemiyor; günöbirlik yaşıyor! Günöbirlik yaşadığı için de, şeytanın verdiği küçük bir rehavet, nefsin hakından geliyor.

Oysa bu küçük rehaveti yeniversek, alarm çaldığında fırlayıp kalkıversek ve Allah’ın huzurunda el pençe divan dursak, o sabah namazının az olan şekilleri, kolay olan hareketleri ve rahatça yapılabilen rükünleri içinde öyle bir rızaya, öyle bir hoşnutluğa, öyle bir mağfirete, öyle bir merhamete ereceğiz ki, derecesini, mertebesini, makamını, ne göz görmüş, ne kulak işitmiş, ne hayal yetişmiş!

İşte bu şeytanı baştan çıkartıyor, şeytanı çıldırtıyor, şeytanı kudurtuyor! Az bir ibadete, sonsuz bir sevap ve feyiz şeytanın aklını başından alıyor. Onun için

nefsimize rehavet veriyor, yatağı daha sıcak, uykuyu daha cazip göstermeye ve bizi namazdan alıkoymaya alışıyor.

Biz akl-ı selimle dűřünerek, sabır ve sebatla hareket ederek bu rehavetin üstesinden gelebiliriz. Hiç ümitsiz olmayalım. Kendimizden emin olalım. Nefsin hiçbir tembelliğine kulak asmayarak ve haklılık da vermeyerek alarm çaldığında yorganı tepelim. Kalkalım ve Allah emrini yerine getirelim. Nefsin hiçbir bahanesini dinlemeyelim. şüphesiz, erken yatma tedbirini de ihmal etmeyelim.